

Mr. sc. Ivan Kozlica

Osvrt na tekst prof. dr. Veljka Đurića Mišine „Bacanje vatre i magle ili mr Ivan Kozlica protiv Muzeja žrtava genocida“ objavljen na Ferati.hr 27. studenoga 2017.

Direktor Muzeja žrtava genocida iz Beograda dr. Veljko Đurić Mišina reagirao je na moj tekst o podatcima tog Muzeja objavljen 23. studenoga 2017. Istina, nisam se nadao tom osvrtu, ali i on ide u prilog rasvjetljavanju nekih činjenica iz vremena Drugoga svjetskog rata na cetinskom području. Moram odmah na početku kazati da tekst nisam pisao „u žaru mržnje“, kako to kaže gospodin Mišina, nego upravo zbog „ispravljanja pogrešaka“. Uostalom, neka to procijene čitatelji.

Iako je moj tekst „prepun“ brojki i poimeničnih podataka iz beogradskoga popisa, dr. Mišina ni jednoga podatka nije pobio! On samo skida odgovornost sa sebe i Muzeja i prebacuje je na popisivače iz 1964. Popisivači su sigurno činili pogreške, ali ne onakve na kakve sam ukazao. Muzej žrtava genocida na svojim „revidiranim“ popisima ima 59 778 naknadno upisanih žrtava za čije podatke ne mogu biti odgovorni popisivači iz 1964. Broj srpskih žrtava uvećan je za 46 035, židovskih za 10 484, a broj hrvatskih žrtava umanjen je za 2 345? Kako je do toga došlo, tko je to „revidirao“? Upravo zbog te nejasnoće, pišući osvrt na podatke Muzeja žrtava genocida, obratio sam se toj ustanovi 5. studenoga 2017. za pojašnjenje, ali odgovora nisam dobio. Nisam dobio ni odgovor na moj upit od 12. studenoga kada sam zatražio pojašnjenje jednoga pojma: što znači da su hrvatske ljude u masovnom pokolju 1944. na prostoru Kamešnice (ali i na drugim mjestima od Dubrovnika, Knina, Slunja i dr.) pobili „Muslimi“. Tko su ti „Muslimi“, taj pojam sigurno nisu upisivali popisivači iz cetinskoga kraja 1964. jer su oni zasigurno znali da su počinitelji zločina bili pripadnici njemačkih postrojba.

Kako se dr. Đurić Mišina sam ponudio, očekujem od njega da pribavi anketne listiće za sve žrtve koje sam osporio u mome tekstu i da ih, uz dozvolu urednika, ovdje objavi (ili ih dostavi meni na adresu ivan.kozlica@gmail.com). Na taj bi način čitateljima i meni pokazao tko je to pogriješio, ako nije njegova institucija.

Dr. Đurić Mišina upućuje na tekst Miloša Crnomarkovića „Stradanje Srba vrličke krajine 1941-1945. godine“ koji je objavio njegov Godišnjak za istraživanje genocida prošle godine. Ovdje samo valja pripomenuti da je i taj rad „skrpljen“ od nekoliko svjedočanstava i mnoštva netočnih podataka od kojih ističem dva: „*U selu Ugljanima, opštine Sinj, istog sreza, ustaše su zapalile sedam srpskih kuća, koliko ih je svega bilo u tome selu. Tom su prilikom ubili 3 osobe, čija imena ne znam*“. No, u Ugljanima nije bilo ni Srba ni srpskih kuća! U jednom svjedočanstvu koje donosi Crnomarković, stajalo je kako je u selu Koljanima bilo Hrvata katolika Vukovića, a Crnomarković dodaje opasku: „*(nije bilo rimokatolika Hrvata u Koljanima – prim. autora)*“. Ipak, Hrvata katolika je bilo, a ima ih i danas. Najpoznatiji stari most na Cetini (danas potopljen) zvao se „Vukovića most“. O Crnomarkovićevom popisu srpskih žrtava (697 žrtava, uključno i sela koja nisu pripadala bivšoj općini Sinj, Civljane i Cetina) koji je također pun pogrešnih podataka, treba napisati širi osvrt. A kakav je Crnomarkovićev svjetonazorski profil, pokazuje jedan od njegovih zaključaka: „*Državni genocid nad Srbima u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj ne bi se mogao tako surovo sprovesti da nije bio temeljito pripreman mnogo ranije na idejama etničkog čišćenja bliskim ustaštvu, a podržan od*

njegovih političkih mentora (Adolfa Hitlera i Benita Musolinija) i Rimokatoličke crkve“. Eto, i tom nam profesor Mišina nudi kao relevantan izvor.

Ostale dijelove teksta nemam potrebu komentirati. Ipak treba zahvaliti dr. Đuriću Mišini što je pripomogao razotkrivanju nečasne namjere autora knjige „Srbi u Cetinskoj krajini“. On piše: „*Ne želim da ulazim u razloge zašto nisu koristili i podatke popisa iz 1964. godine iako je pouzdano da je bar jednom od autora poznato čime sve raspolaže Muzej žrtava genocida*“. To nam potvrđuje da su autori Simić i Škiljan svjesno željeli pojačati dojam svoje „biblije“ o velikom broju srpskih žrtava u cetinskome kraju, koristeći samo demografske procjene Vladimira Žerjavića. Iz teksta je vidljivo da je dr. Mišina pročitao spomenutu knjigu pa bi se i od njega moglo očekivati da ukaže na stravičnu podvalu spomenutih autora oko broja srpskih žrtava.

Kopije pisama upućenih Muzeju žrtava genocida

Ivan Kozlica, zamolba

 Ivan Kozlica <ivan.kozlica@gmail.com>
prima office

5. stu

Poštovani, molim vas za jedno pojašnjenje. Na vašoj web stranici nalazi se i pdf s revidiranim podacima o broju žrtava Drugog svjetskog rata (ukupan broj žrtava je 697.101). Nije mi jasno o kojoj se reviziji radi, iz vremena popisa ili kasnije. Molim vas za pojašnjenje.
Srdačan pozdrav iz Zagreba,
Ivan Kozlica

 Ivan Kozlica <ivan.kozlica@gmail.com>
prima office

12. stu

Poštovani, u popisima žrtava koje ste objavili na mnoštvu mjesta nalazi je podatak "ubijen od Muslima". Molim vas pojašnjenje na koga se odnosi Muslim. Zaključujem da se odnosi na Nijemce, ali me zanima od kuda taj naziv.
Srdačan pozdrav,

 Ivan Kozlica <ivan.kozlica@gmail.com>
prima zrtvata

12. stu

----- Prosljedena pošta -----
Šalje: Ivan Kozlica <ivan.kozlica@gmail.com>
Datum: 12. studenoga 2017. u 12:48
Predmet: Re: Ivan Kozlica, zamolba
Prima: office@muzej.genocida.rs

Zagreb, 1. prosinca 2017.